פרשת במדבר - סדר בעבודת ה'

בפרשת השבוע נקרא על סדר חניית השבטים במדבר.

במרכז מחנה ישראל עמד המשכן, סביב המשכן חנו משפחות שבט לוי, ומסביבם חנו שאר השבטים, כשלכל שבט מקום קבוע:

במזרח חנו יהודה, יששכר וזבולון,

בדרום חנו ראובן, שמעון וגד,

במערב חנו אפרים, מנשה ובנימין,

ובצפון חנו דן, אשר ונפתלי.

ונשאלת השאלה: מדוע חניית השבטים נעשית בצורה כל כך מסודרת, שלכל שבט יש מקום קבוע?

התשובה על כך במסופר על הסבא מקלם רבי שמחה זיסל זיו, מתלמידי רבי ישראל מסלנט.

כאשר בנו של הסבא מקלם חזר הביתה פעם הראשונה מהישיבה, הוא הכין הרבה שיעורי תורה כדי להרשים את אבא שלו, ולהפתעתו אבא שלו לא רצה לשמוע את דברי התורה ובמקום זה הוא ביקש ממנו שיפתח את המזוודה, הבן פתח את המזוודה והסבא מקלם ראה שכל הבגדים מסודרים יפה.

אמר הסבא מקלם לבנו המופתע שאם הבגדים שלו מסודרים, הוא בטוח שגם הלימוד שלו מסודר, ולכן אינו צריך לשמוע את דברי התורה שהוא הכין.

וכן כתב התפארת ישראל בפרושו למסכת סוטה, שכל מי שעולמו החיצוני מסודר, גם עולמו הפנימי הרוחני מסודר.

ולכן מובן מדוע הייתה הקפדה על הסדר במחנה ישראל. מחנה מסודר משפיע על עולמו הרוחני של עם ישראל.

במרכז המחנה עמד המשכן, והמקום המקודש ביותר במשכן היה קודש הקודשים, ובקודש הקודשים היה הארון שבתוכו היו לוחות הברית וספר תורה, ללמדנו שהתורה היא הדבר החשוב ביותר, ושכל הקיום של עם ישראל תלוי בקיום התורה.

בתיאור בריאת העולם נאמר "יום השישי", ודרשו רבותינו שיום השישי רומז ל ו' בסיון יום מתן תורה, שכל קיום העולם תלוי בקבלת התורה של עם ישראל.

בחג השבועות הבא עלינו לטובה נשמח כולנו שהקב"ה בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו.